लब्बीजनाईं नो जेयो रहितो वनमालया।" इति बक्षवेवर्ते प्रकृतिखळम्।

(तथा, देवीभागवते। ६। २८। ५६॥) लच्मीतालः, पुं, (लच्मीयुक्तस्तालः।) श्रीताल-टचः। इति राजनिष्यदः॥ तौर्थाजिकस्य परिच्हेदनिभेषः। तस्य दुतलच्चस्युविरामक्रमो यथा,—

"दों लो मूडी विरामान्ती दली खूदविरा-सक:।

विरामानौ हतौ लच हतौ लघुविरामक: ॥"
दित सङ्गीतरकाकरे लच्चीताल: ॥

लच्यीनाराययः, पुं, (लच्यान्तितो नाराययः।)
शालयामिविशेषः। तस्य लच्चं यया,—
"रकदारे चतुष्वकं वनमालाविभूषितम्।
नवीननीरदाकारं लच्चीनाराययाभिधम्।"
द्वि कद्वविर्तपुरायम्॥

तच्योवृतिंषः, पुं, (तच्योयृतो वृत्धिंषः, ।) प्रात्त-यामविष्रेषः, । तस्य तत्त्र्यां यथा,— "द्वित्रक्षं विस्तृतास्त्रष्ट्य वनमात्त्रोषम्बितम् । तत्त्रोवृत्तिंषः विद्ययं यष्टियाष्ट्र सुखप्रस्म ॥"

हति बच्चविक्तेपुरायम् ॥ लच्चीपतिः, पुं, (लच्चााः पतिः।) वासुदेवः। नरपतिः। हति मेदिकी।ते, ११५॥(यदा, किराति।हैं। ८८।

> "वाध चमामेव निरक्तविक्रम-चिराय पर्योध सुखत्य चाधनम्। विष्टाय बच्चीपतितच्या कार्म्मकं जटाधर: सन् जुडुधीष पावकम्॥")

लवज्ञट्याः। पूगः। इति विन्यः॥ लच्मीपुत्रः, पुं, (लच्माः। पुत्रः।) कामदेवः। चीटकः। इति मेहिनी। रे, २८३॥ कुमः।

ववः। इति ग्रन्ट्रजावली॥ बच्चीपुष्यः, पुं. (कच्चीयुक्तं सीन्द्र्यविश्वरं पुष्य-मिवास्य।) पद्मरागमितः। इति देमचन्दः॥

लच्चीपतः, पुं, (तथ्यास्तर्गं पतं यमः) विस्त-

हचः। इति राजनिर्धेग्टः।

वच्चीवान्. [तृ] पुं, (वच्ची: श्रोभास्यस्वेति।
मतुष्। मस्य व:।) पनवदृष्यः। इति श्रस्टमाला॥ स्वरोहितदृष्यः। इति राजनिष्यः॥
(विष्युः। यथा, महाभारते। १३।९८८।५२।
"सर्ववच्चवच्चयो वच्चीवान् समितिञ्चयः॥")

जच्यीवान्, [त्] ति, (जच्यीरस्वज्ञितः।) सीयुक्तः। धनवान्। तत्पकायः। जच्यवः २ त्रीतः ३ सीमान् ३। दत्यमरः॥ (यथाकः कित्। "भेषे धराभराकान्ते भेषे विज्ञम्भरः श्रिया। जच्यीवन्तो न प्रश्चन्ति दुःसक्षां प्रवेदनाम्॥")

लच्यावन्ता न प्रसान्त दु:सञ्चा परवेदनाम्॥") लच्चीवेदः, पुं, (लच्चीयुक्तो वेदः।) श्रीवेदः। इति राजनिर्धेग्दः॥

चच्चीमः, पुं, (लच्चारा देशः।) विश्वाः। दति ≀ सम्बोधयाकरणम्॥

बच्चीषमाज्ञया, च्ही, (बच्चााः सम चाज्रयो यसाः।) यौता। इति ग्रन्ट्रवावती॥

बच्मीवहनः, पुं, (बच्चा वह बातः इति। बन् + दः। चीराश्चिनातवादस्य तथालम्।) चनः:। इति ग्रन्टरकावनी ॥

लच्यारामः, पुं, (लच्या चारामः ।) वनभेदः । इति प्रव्दमाना ॥

नक्यं, सी, (नक्यते यदिति। नक्+ गण्त्।) श्रविधस्यानम्। तत्पर्यायः। नक्यम् २ श्रर-यम् ३। द्रत्यमरः। २। २। २६। प्रतिकायः ४ वेथ्यम् ५। द्रितं नटाधरः॥ वेधम् ६। द्रितं श्रव्दरतावनी॥ (यथा, कुमारे। ३। ६४।

> "कामस्त वावावसरं प्रतीस्त्र पतस्त्रवहित्त्रुस्तं विवित्तुः। स्रमासमन्तं हरवहतन्त्रः। प्ररासनन्त्रां सहराममर्थे॥")

लच्यः, त्रि, लच्चया बोधाः। इति साहित्य-दर्पसम्॥ (लच्चते इति। लच्च + स्थत्।) दर्भनीयः। इति लच्चधालघेदभ्रात्। (याजः। इत्यसरः॥ यथा, रघुः। ६। ८१।

"रोमाचलच्येण च गात्रयर्थं भिला निराकामद्रालकेखाः ॥" चातुमेयः। इति मिल्लिगायः॥ यथा, कुमारे। ५। २८।

> "इति दिजाती प्रतिकृतवादिनि प्रवेपमानाधरतस्थकोपया॥"

तथा च रघु:। ३।५।

"क्षायामक्कत्रक्षिण तमहस्या कित खयम्।

पद्मा पद्मातपनेय भेने वान्ताच्यदीचितम्।")

तस्य, स्पि। इति कविकत्त्यहमः॥ (भा॰-पर॰
सक॰-सेट्।) तस्यति। स्पि गतौ। इति

दुर्गोदासः॥

लख, इ रूपि। इति कविकचपहुम: ॥ (भा० पर • चक • चेट्।) इ, लब्राते। रूपि गतौ। इति दर्गाटाच: ॥

लग, र खझे। मती। इति कविकल्पड्रमः॥ (भ्वा॰-पर॰-खझे खक॰-मती चक॰-सेट्।) इ, लङ्गाते। खझो गतिवैकल्यम्। इति दुर्गा-दासः॥

नग, करके। इति कविकच्छहमः॥ (चुरा॰-पर॰-सक॰-सेट्।) क, लागयति। दके खादाप्त्रोः। रके इति रक्ष क खाद खापने। इत्राख्य जरिनवाले भावे खाल क्पम्। इति दुर्गौदासः॥

चम, म ए सक्के। इति कविकत्यहुमः॥ (भाक-पर--चक--सेट्।) म, नगयति। ए, चन-मीत्। मत्ति चसर चोडे। इति दुर्गाहासः॥

लगड़ं, जि. चार । इति चिकाक्ष्येव:॥ खिंगतं, जि, सङ्गयुक्तम्। खागा इति भाषा। इति लगधातो: कम्मेखि क्तप्रखयेन निष्यन्नम्॥

नगुड़:, पुं, रखः। नाठी इति भाषा। इत्यमरः॥ नगुड़ी वंशादिमयी रखः। नीष्टमयीय्यमेदः। इति सुभूतिः। नगुड़ी नोष्टमयी यरिरच्यने-धंचारादित्वची। इति तड़ीनायां भरतः॥ (चसाक्रतिपरिमाणादि यथा, शुक्रनीती।
"नगुद्दः सच्चापादः स्थात् एव्वंशः स्थूनशीर्षकः ।
लीहनहायभागण्य इस्वदेष्टः सुपीवरः ।
इस्वाकारी दृण्क्रण तथा इस्तद्वयीचतः ।
उत्थानं पातनचैव पेषवं पोयनं तथा ॥
चतस्रो गतयसस्य पचमी नेष्ट विद्यते ।
इज्कायः पत्तिवर्गो तेन गुर्धित श्रृष्ठीतः ॥
")

तमं, की, (तगति पवे इति। तग वर्त्ते + "सुक्ष-खान्तधान्तत्वयि।" २। १८। इति निपातनात् वाधु।) राभीनासुद्यः। इत्यमरः॥ राति पतं राभिक्तालखभ्रकारः। खहीराच-मध्ये दादभ्रराभ्य उदयन्ति। उदयः पूर्वा-चलसंयोगः। तेवां क्रमेख उदयाचलसंयोगे स्वयं यो तस्त्री बीड़े खोदितातः निपातना-चल्य गः। इति तहीकार्या भरतः॥ तैवां

त्रुत्वायनां प्रपिरमानं यथा,— "रामीश्ववेदे-३। ४० जंतिधसु मेने-४। १० कांगो रमें: ५। ६ पच खसागरेच ५। ४०। वाग: कुदेरे-५। ४९ विषयोश्चयुक्ती: ५। २८ कमोत्क्रमान्त्रेषतुलाहिमानम्॥"

तया हि।

मेवस्य १। ४०॥ तुलायाः १। १६॥ व्यस्य ४। १०॥ व्यस्तस्य १। ४१॥ मिणुनस्य १। १॥ धतुतः १। ४०॥ कर्कटस्य १। ४०॥ कर्कटस्य १। ४०॥ कर्मास्य १। १०॥ क्यायाः १। १६॥ मीनस्य १। ४०॥ प्रति दीपिका॥ ॥ द्रायञ्जुताधिकपञ्चाङ्कलप्रमे वर्त्तमानीनविद्यायनांचे प्रामाविककारिका यथा,—

"वेदोरक्ने: 8। ६ वीरक्तवेदे 8। 8८ रिव्रहरान-यने: ४।२० वीरक्तरीचासुनाये: ५। 8०। पारावाराव्ययाये-५।३६ गंगनगनयने: ५। ६६ घट्निभि-५।३६ चन्नवेदे: ५। 8९। चक्रचाभि: ५। १६ वसुन्नोरसुन्तिभि-६।३५ रन्नोरचेद्रभि: ३।५८ वीरगवेदे-३। 8०। सेवादेकोनविंग्रे गिक्तपरियतं मानमना-

उदयक्तमास्तकमयीदिनं प्रति रिविभीग्यं यथा, "लयद्क्रपनं दिनं तत्वं खं क्रमतः पनम् । विपक्त रविभीग्यमेवं कस्पनमस्तमे ॥" दति च्योतिवम् ॥

यनांधे॥" • ॥

रतयोदिवरचं यथा,— तश्र प्राचीनलयमानम्।